

Lovforſlaget, dets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling ſattes under Eet under Forhandling.

Da Ingen ønskede Ordet, ſted man til Afſtemning, hvorved Lovforſlaget (ſee Tilſlæg A Sp. 705—6)

vedtoges eenſtemmig med 71 St.

Lovforſlagets Titel
vedtoges uden Afſtemning.

Derefter ſattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afſtemning og vedtoges eenſtemmig med 68 St.

Ændringsforſlag til 3die Behandling indſkabtes til næſte Dags Aften Kl. 10.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen: Eneſte Behandling af „Forſlag til almindelig borgerlig Straffelov“. (Sagens 3die Behandling i Folkethinget findes i Tidenden Sp. 2021 ff., Lovforſlaget ſom vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget findes i Tilſlæg A Sp. 1229 ff.; de Forandringer deri, ſom ere foretagne i Landſthinget, findes i Tilſlæg A Sp. 1375—76.)

Følgende Ændringsforſlag vare ſtillede:

ad § 159.

1) Af Nyholm:

De 2 ſidſte Punktummer udgaae, og iſtedfor ſættes:

Offentlig Paatale finder kun Sted, naar den fornærmede Ægtefælle forlanger det.

ad § 209.

2) Af Warberg:

Paragraphen affattes ſaaledes:

Naar Secundanterne have været vidende om, at Duellen ſkulde forſættes, indtil den Enes Død indtraadte, og dog ikke modsat ſig Udſørelſen af en ſaadan Overenſtomſt, eller

de forſætlig overtræde de Pligter, der iſølge Vedtægt eller Aftale paahvile dem, ſtraffes de med ſimpelt Fængſel, dog ikke under to Maanedev.

Ændringsforſlagene tilligemed de Paragrapher, hvortil de vare ſtillede, og Spørgsmaalet om Lovforſlagets endelige Vedtagelſe ſattes under Eet under Forhandling.

Nyholm: De Herrer vilſe ſee af Ændringsforſlaget, at jeg har forſøgt paa at bringe § 159 tilbage til den Form og Afſattelſe, hvori den blev vedtagen her i Folkethinget ved forrige Behandling. Jeg ſkal ikke opholde mig ved, at Paragraphen, ſom den er bleven vedtagen i Landſthinget, i enkelte Henſeender, hvad dens hvre Afſattelſe angaaer, forekommer mig ikke at være ganſte heldig. Jeg ſkal heller ikke opholde mig videre ved, at der kunde ønskes en nærmere Beſtemmelſe af forſkjellige Udtryk, der findes i Paragraphen: de Ord: „Inden Sag reifes“, hvilke viſtnok kunde trænge til nøiere at præciſeres, ligesom det ogſaa var ønskeligt, at det havde været nærmere beſteemt, hvad der ſkal forſtaaes ved Ordet: „æſtes“; jeg ſkal, ſom ſagt, ikke opholde mig herved, da jeg villigt ſkal erkjende, at Alt dette er Smaaſting. Hovedſagen for mig er, at det Indhold, Paragraphen har modtaget i Landſthinget, lider af flere meget reelle Feil. Den første af diſſe forekommer mig at være den, at den er bleven inconſequent. Man er gaaet ud fra, at Ægteſkabsbrud ſkulde være en offentlig Forbrydteſe i Principet, men man har af Henſyn til Familien troet, at man burde holde igjen ſaavel med Henſyn til Straffen ſom Paatalen forſamme. Men hvad har man nu gjort her i Forſlaget? Man bevirker, hvad enten nu „Ætning“ ſteer i den ene eller i den anden Form, at det Offentlige kommer til at blande ſig i Sagen, at der bliver rørt op i diſſe delicate Forhold, og man udfætter vedkommende Ægtefælle for forſkjellige Ubehageligheder, ſom vi netop og alene vilſe formaae at fjerne ved at holde offentlig Paatale aldeles borte, undtagen naar Ægtefællen ønsker den. Dernæſt er efter min Anſkuelſe Forſlaget upraktiſk, idet det ikke lader ſig anvende i alle Tilfælde. Jeg